

## De zomer van '75

Die zomer had ik eindelijk, na acht jaar, mijn Vwo-diploma gehaald en vervolgens wilde ik als beeldend kunstenaar de wereld veroveren.

De jaren daarvoor had ik mijn energie voortdurend moeten verdelen over mijn creatieve talenten en de lineaire vergelijking, de Kaninefaten en de onvoltooid verleden toekomstige tijd, maar nu stond niets mijn artistieke ambities meer in de weg. Na de zomervakantie zou ik gaan studeren aan de kunstacademie in Groningen, waar de toelatingscommissie zich bijzonder enthousiast had getoond over mijn werk. Ook mijn eerste echte expositie, een half jaar daarvoor in Galerie Wing, was zeer goed ontvangen. In een lovend recensie in het Nieuwsblad van het Noorden stond dat ik over een "verbazend goede techniek" beschikte en "een geheel eigen radicaal-surrealistische beeldtaal" had. Er was dus alle reden om de toekomst vol zelfvertrouwen tegemoet te zien.

Maar eerst ging ik met vakantie.

Daarbij had ik de beschikking over een auto. Mijn opa was niet lang daarvoor overleden en mij was zijn oude Daf gegund. Op de motorkap, die tot voor kort iedere zaterdagochtend door opa glanzend schoon was geboend en gewreven, had ik met grote, hippe letters *LOVEMOBIEL* gespoten, vanwege zijn pientere pookje. Het was de bedoeling dat deze lovemobiel mij die zomer naar de meest blitze plaatsen van Europa zou brengen.

Veel geld te besteden had ik niet, maar dat was voor mij als kunstenaar geen probleem. Evenals de vorige zomervakantie (liftend door Frankrijk), zou ik het nodige geld verdienen door de tekeningen te verkopen die ik onderweg maakte.

Op de dag van vertrek werd ons land juist overspoeld door een hittegolf. De temperatuur in mijn Daf, die was volgestouwd met de oude bungalowtent van mijn ouders, kleren, kampeerbenodigdheden, boeken, een flinke voorraad conservenblikken en natuurlijk mijn tekenspullen, steeg naar het kookpunt. Rond het middaguur hield ik het niet meer uit en